

УДК 636.4.082.13:591.512.12:636.084.1

ОЦІНКА АДАПТИВНОЇ ЗДАТНОСТІ СВИНЕЙ РІЗНИХ ПОРІД ЗА ПОКАЗНИКАМИ КОРМОВОЇ ПОВЕДІНКИ

Д. А. Ярошук, А. В. Лихач, В. Я. Лихач

Національний університет біоресурсів і природокористування України
вул. Горіхуватський шлях, 19, м. Київ, 03041, Україна
<https://ror.org/0441cbj57>

Ярошук Д. А.
d.yaroshchuk@nubip.edu.ua
<https://orcid.org/0000-0002-2627-9500>
Лихач А. В. ✉
avlykhach@nubip.edu.ua
<https://orcid.org/0000-0002-0472-6162>
Лихач В. Я.
vylykhach80@gmail.com
<https://orcid.org/0000-0002-9150-6730>

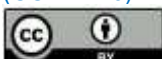
Рукопис надійшов/
Manuscript was received
30.03.2026
Після рецензування/
Received after review
15.04.2026
Прийнято до друку/
Accepted for printing
22.06.2026
Доступно онлайн/
Available online
30.06.2026

Декларування конфлікту інтересів:
Не потрібно

Етичне схвалення:
Не застосовується

Attribution Licens 4.0 International
(CC BY 4.0)

Актуальність роботи зумовлена необхідністю поєднання продуктивних і етологічних підходів до оцінки тварин у сучасному свинарстві, де ефективність виробництва пов'язується зі здатністю свиней адаптуватися до технологічних умов середовища. **Метою** дослідження є оцінка адаптивної здатності свиней великої білої породи, ландрас і дюрк за показниками кормової поведінки. **Методи.** Експериментальні дослідження проведено у 2023–2024 рр. в умовах СВК агрофірми «Миг-Сервіс-Агро» Миколаївської області на відгодівельному молодняку свиней різних порід загальною чисельністю 30 голів. Тварин утримували за однакових технологічних умов, сухого типу годівлі *ad libitum*, із використанням бункерних самогодівниць та автоматичних напувалок. Реєстрацію поведінкових актів здійснювали методом безперервного цілодобового відеоспостереження з подальшим хронометражем у контрольні періоди відгодівлі на 77-му, 92-гу, 102-гу, 127-му, 152-гу і 165-ту добу. Статистичну обробку результатів проводили методом двофакторного дисперсійного аналізу. **Результати.** Встановлено, що кількість прийомів корму за добу є відносно стабільним показником кормової поведінки й не зазнає статистично значущих змін під впливом породної належності, доби відгодівлі та взаємодії цих факторів. Це свідчить про високу залежність даного показника від уніфікованих умов годівлі та утримання. Водночас виявлено виражену динаміку кількості підходів до годівниці, яка достовірно залежала від породи, доби відгодівлі та взаємодії цих факторів. Найвищу інтенсивність кормової поведінки за кількістю підходів до годівниці встановлено на початковому етапі відгодівлі, особливо у свиней великої білої породи, тоді як у подальші вікові періоди відзначено зниження частоти підходів із подальшою функціональною перебудовою на завершальному етапі росту. Свині породи ландрас характеризувалися більш стабільним типом кормової поведінки, а тварини породи дюрк – більш вираженою тенденцією до енергоощадної стратегії споживання корму. **Висновки.** Отримані результати підтверджують, що кількість підходів до годівниці є більш чутливим поведінковим індикатором адаптації свиней до технологічних умов утримання, ніж кількість прийомів корму. Практичне значення роботи полягає у можливості використання показників кормової поведінки для оптимізації фронту годівлі, щільності посадки, формування технологічних груп та підвищення ефективності відгодівлі свиней різних порід у промислових умовах. Зроблено висновок, що при оцінці адаптивної здатності свиней доцільно враховувати етологічні показники, які відображають реакцію тварин на умови середовища та дають змогу більш обґрунтовано управляти технологічним процесом у свинарстві.

Ключові слова: свині, кормова поведінка, адаптивна здатність, порода, відгодівля, етологічні показники, підходи до годівниці, прийоми корму, промислове свинарство.

Для цитування (за ДСТУ 8302:2025):

Ярошук Д. А., Лихач А. В., Лихач В. Я. Оцінка адаптивної здатності свиней різних порід за показниками кормової поведінки. *Свинарство і агропромислове виробництво* : міжвідом. темат. наук. зб. / Ін-т свинарства і АПВ НААН. Полтава, 2026. Вип. 7(85). С. 82–97. [https://doi.org/10.37143/2786-7730-2026-7\(85\)7](https://doi.org/10.37143/2786-7730-2026-7(85)7)

Вступ. У сучасних умовах розвитку інтенсивного свинарства питання підвищення ефективності виробництва все тісніше пов'язується не лише з генетичним потенціалом тварин, а й з їхньою здатністю адаптуватися до технологічних умов утримання. В останні роки у світовій науковій спільноті сформувався чіткий тренд до інтеграції поведінкових показників у систему оцінки продуктивності та благополуччя свиней, що відповідає концепції «розумного» тваринництва та європейським вимогам щодо гуманного поводження з тваринами [1, 2].

Кормова поведінка свиней розглядається як один із ключових функціональних індикаторів, що відображає складні взаємозв'язки між фізіологічним станом організму, умовами середовища та соціальною структурою групи. За даними досліджень [3], структура кормової поведінки включає такі показники як кількість прийомів корму, частота підходів до годівниці, тривалість поїдання та швидкість споживання корму, котрі можуть використовуватися для оцінки рівня благополуччя, здоров'я та продуктивності тварин.

Зокрема, дослідження *M. Piles* зі співавторами [4] показали, що характеристики кормової поведінки тісно пов'язані з соціальною ієрархією у групах свиней та їх продуктивністю: домінантні тварини мають пріоритет доступу до корму, тоді як підлеглі змушені адаптувати свою поведінку до менш сприятливих умов. Це підтверджує, що поведінкові показники є важливим інструментом оцінки внутрішньогрупової конкуренції та адаптаційних можливостей тварин.

Водночас результати оглядових досліджень [5] свідчать, що кормова поведінка має складну багатофакторну природу та формується під впливом як внутрішніх (вік, стать, генотип), так і зовнішніх чинників (щільність посадки, конструкція годівниць, тип раціону, мікроклімат). При цьому окремі параметри кормової поведінки можуть демонструвати різну чутливість до цих факторів, що визначає їхню інформативність як адаптаційних індикаторів.

Особливе значення має вивчення динаміки кормової поведінки у процесі росту тварин. Як показано у дослідженнях *Bus* зі співавторами [6], у свиней формуються індивідуальні добові (циркадні) патерни споживання корму, які змінюються з віком і можуть суттєво варіювати між особинами. Це свідчить про те, що адаптація до умов утримання відбувається не лише на груповому, але й на індивідуальному рівні.

Важливим аспектом є також зв'язок кормової поведінки з благополуччям тварин. Сучасні дослідження демонструють, що відхилення у показниках споживання корму можуть бути ранніми маркерами стресу, захворювань або несприятливих умов утримання [7]. Зокрема, встановлено, що такі фактори як тепловий стрес, призводять до зниження частоти прийомів корму та тривалості поїдання, що негативно впливає на продуктивність тварин [8].

Разом з тим, дослідження *de Putte* зі співавторами [9] підкреслюють важливість ранніх етапів формування кормової поведінки, оскільки особливості споживання корму у перші дні після відлучення визначають подальшу продуктивність і адаптацію тварин. Це вказує на довготривалий вплив поведінкових характеристик на ефективність виробництва свинини.

Сучасні технології, зокрема автоматизовані годівниці, системи комп'ютерного зору та алгоритми аналізу великих даних, відкривають нові можливості для детального вивчення кормової поведінки та її використання як інструменту моніторингу стану тварин [10]. У рамках концепції «розумного» тваринництва такі підходи дають змогу здійснювати безперервний контроль за поведінкою свиней та оперативно реагувати на відхилення.

Водночас попри значний прогрес у дослідженні кормової поведінки, питання оцінки адаптивної здатності свиней різних порід за поведінковими показниками залишається недостатньо вивченим. Більшість досліджень зосереджена на продуктивних характеристиках, тоді як етологічні аспекти, особливо у контексті порівняння порід, потребують подальшого поглибленого аналізу.

Особливий інтерес становить диференціація показників кормової поведінки за ступенем їхньої варіабельності. Деякі з них, наприклад кількість прийомів корму, можуть характеризуватися відносною стабільністю, тоді як інші, зокрема кількість підходів до годівниці, є більш чутливими до змін середовища та соціальних факторів [11]. Визначення таких показників має важливе значення для розробки ефективних стратегій управління годівлею, оптимізації фронту годівлі та підвищення рівня благополуччя тварин.

У цьому контексті актуальним є дослідження адаптивної здатності свиней різних порід у процесі відгодівлі з використанням показників кормової поведінки як інтегральних індикаторів їхньої взаємодії з технологічним середовищем. Метою даного дослідження є оцінка адаптивної здатності свиней різних порід за показниками кормової поведінки в умовах промислової технології утримання.

Матеріали та методи досліджень. Експериментальні дослідження проводили протягом 2023–2024 рр. в умовах сільськогосподарського виробничого кооперативу агрофірми «Миг-Сервіс-Агро» Миколаївської області.

Досліджували вплив етологічного фактора (сумісного утримання в станку) на патерни кормової поведінки свиней різних порід: велика біла, ландрас і дюрок. Матеріалом для досліджень слугував відгодівельний молодняк свиней різних порід у кількості 30 голів, який відповідно до результатів племінної оцінки не був включений до ремонтного поголів'я та використовувався у виробничому циклі відгодівлі. Такий підхід забезпечив репрезентативність вибірки та можливість оцінки поведінкових і продуктивних показників у базових умовах промислового виробництва свинини.

Вивчали кормову поведінку свиней за сухого типу годівлі «*ad libitum*» із використанням бункерних годівниць, що забезпечували постійний і вільний доступ тварин до комбікорму протягом доби. Такий тип годівлі мінімізує регламентований вплив технологічних факторів на ритм

споживання корму.

Реєстрацію поведінкових актів здійснювали методом безперервного відеоспостереження з подальшим хронометражем та аналізом відеозаписів. Відеофіксацію проводили відеореєстраторами *Full HD* 1080p (1920×1080) у форматі *AVI*. Спостереження здійснювали цілодобово (з 7:00 до 7:00 наступної доби) протягом трьох діб поспіль у кожній контрольній точці відгодівлі (77-ма, 92-га, 102-га, 127-ма, 152-га та 165-та доба), які були обрані з урахуванням динаміки росту та змін поведінки свиней у процесі інтенсивної відгодівлі до цільової живої маси 100 кг. Такий підхід відповідає рекомендаціям провідних дослідників щодо серійного моніторингу продуктивних і поведінкових показників у різні фази росту тварин [12, 13], а поетапний контроль у ключових фазах росту дає змогу інтегрувати поведінкові патерни в моделі продуктивності, що є загальноприйнятим підходом у сучасних зоотехнічних дослідженнях [14].

Під час аналізу відеоматеріалів реєстрували наступні показники кормової поведінки:

- кількість прийомів корму за добу – число завершених актів поїдання корму протягом 24 годин. Акт поїдання фіксували у разі, коли тварина підходила до бункерної годівниці, займала положення для годівлі та здійснювала характерні жувальні або ковтальні рухи, утримуючи рило в зоні подачі корму протягом уніфікованого мінімального інтервалу;

- кількість підходів до годівниці за добу – число підходів тварини до бункерної годівниці незалежно від факту споживання корму, включаючи короточасні або перервані підходи, зумовлені соціальною взаємодією чи конкуренцією у групі. Повторний підхід вважали окремим, якщо тварина переривала контакт із годівницею та відходила від неї, після чого знову поверталася до зони годівлі.

Єдині критерії реєстрації застосовували для всіх порід і вікових періодів, що забезпечувало порівнянність отриманих даних. Для кожної тварини визначали середню добову кількість прийомів корму і підходів до годівниці за результатами спостережень. Узагальнення результатів проводили у розрізі породної належності та контрольних діб відгодівлі [15].

Свиней утримували відповідно до Відомчих норм технологічного проектування – АПК – 02.05 «Свинарські підприємства (комплекси, ферми, малі ферми)» [16] за температури повітря +17 – +21⁰С і відносної вологості 60–70 % і вирощували з живої маси 30–33 кг до живої ваги 100 кг.

Відгодівельні тварини споживали 2,8–3,0 кг корму на голову за добу, використовуючи комбікорм комбінованого типу з поживністю 146,7 г/кг сирого протеїну та обмінною енергією 13,411 МДж/кг. Годівля свиней здійснювалась відповідними комбікормами «*grower*» і «*finisher*», що виготовлялися у власному комбікормовому цеху відповідно до стратегій годівлі, розроблених у базовому господарстві. Автоматизована роздача корму здійснювалась за допомогою бункерних самогодівниць, напування проводилося через автоматичні соскові напувалки, вентиляція була припливно-витяжної типу. Свиней розміщували на бетонній щілинній підлозі з площею 0,85 м² на голову. Розподіл за статтю у розрізі порід становив 50 % кастрованих кнурців і 50 % свинок.

Статистичну обробку даних здійснювали методом двофакторного дисперсійного аналізу (*ANOVA*) з оцінкою впливу факторів «порода»,

«доба відгодівлі» та їх взаємодії. Різницю вважали статистично значущою за $P < 0,05$. Всі розрахунки проводили з використанням програми *STATISTICA (StatSoft Inc.)* на підставі алгоритмів, що наведені у посібнику [17].

Правила поводження з тваринами в експериментах [18] відповідали європейському законодавству про захист тварин та їх комфорт при утриманні на фермах (Директива Ради ЄС 2008/120 «Про встановлення мінімальних стандартів захисту свиней» від 18.12.2008 р. [19], Директива Європейського Парламенту і Ради ЄС 2010/63 «Про захист тварин, що використовуються для наукових цілей» від 22.09.2010 р. [20] та Наказу Міністерства економіки України «Про затвердження вимог до благополуччя сільськогосподарських тварин під час їх утримання» від 18.02.2021 р.) [21].

Результати дослідження та їх обговорення. Кормова поведінка свиней, зокрема кількість прийомів корму за добу, є важливим показником, що відображає адаптацію тварин до умов утримання, рівень конкуренції у групі та особливості реалізації продуктивного потенціалу. Результати двофакторного дисперсійного аналізу показали, що породна належність не мала статистично значущого впливу на кількість прийомів корму за добу. Аналогічно, вплив доби відгодівлі також виявився недостовірним ($F = 0,98$; $P = 0,427$), що свідчить про відсутність вираженої вікової динаміки частоти кормових актів у досліджуваній період, а, отже, зі збільшенням живої маси змінюється не стільки частота кормових актів, скільки їх структурні характеристики, зокрема тривалість одного акту поїдання та обсяг спожитого корму за один підхід, що узгоджується з результатами інших досліджень [22].

Крім того, взаємодія факторів «порода × доба» була статистично недостовірною ($F = 0,98$; $P = 0,457$), що вказує на подібний характер змін цього показника у свиней різних порід упродовж відгодівлі. Отримані результати свідчать, що кількість прийомів корму за добу у свиней різних порід не зазнає статистично значущих змін під впливом породної належності, віку та їх взаємодії. Така відносна стабільність показника узгоджується з результатами низки досліджень, у яких зазначено, що частота кормових актів є відносно консервативною характеристикою, яка формується переважно під впливом технології годівлі та режиму доступу до корму [23, 24].

Разом з тим, візуалізація (рис. 1) динаміки прийомів корму свинями різних порід на відповідну добу відгодівлі свідчить, що кількість прийомів корму досягає піку на 92 добу для трьох досліджуваних порід свиней і становить для великої білої породи – 8,83 раза, ландрас – 8,52 раза, дюрок – 8,40 раза.

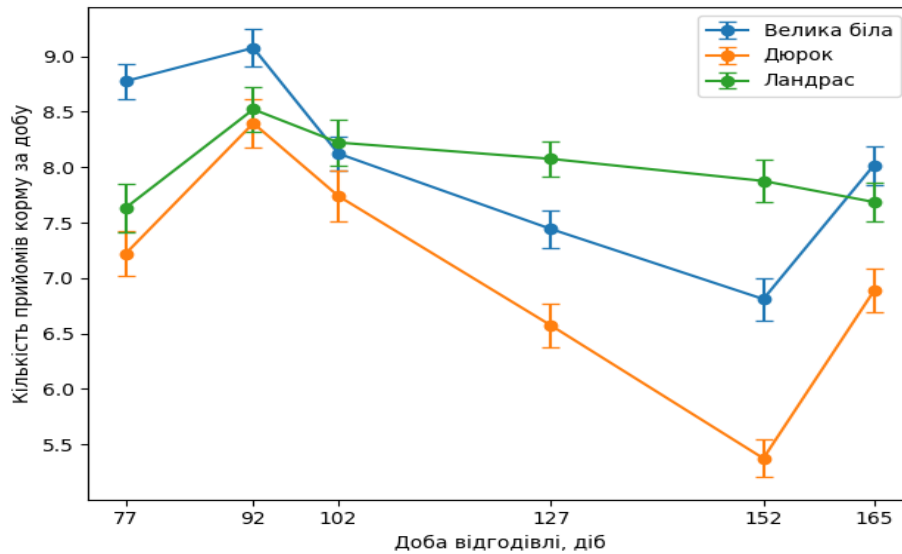

Рис. 1. Динаміка кількості прийомів корму за добу свинями різних порід упродовж відгодівлі

Примітка: за результатами двофакторного дисперсійного аналізу статистично значущого впливу породи, доби відгодівлі та їх взаємодії не встановлено ($P > 0,05$). *Джерело:* авторська розробка.

Виявлена динаміка кількості прийомів корму за добу у свиней різних порід має комплексне біологічне і технологічне пояснення. Подібні закономірності описані у роботах інших авторів, які пов'язують підвищення частоти кормових актів із періодом активної адаптації молодняку, формуванням соціальної ієрархії та високою харчовою мотивацією тварин [25]. Пік частоти підходів до годівниці на 92-гу добу відгодівлі, зафіксований у всіх досліджуваних порід, імовірно пов'язаний з періодом активної адаптації молодняку до умов відгодівлі та стабілізації ієрархічних відносин у групах. У цей час тварини характеризуються підвищеною руховою активністю та високою харчовою мотивацією, що зумовлює часті, але відносно короткі акти поїдання корму.

Після цього моменту інтенсивність процесу прийому корму тваринами знижується, досягаючи свого мінімуму на 152-гу добу відгодівлі (відповідно для порід велика біла – 6,81 раза; ландрас – 7,88 раза; дюрок – 5,37 раза), що є фізіологічно закономірним і відображає перехід тварин до більш економічного типу кормової поведінки.

У міру збільшення живої маси та зниження рухової активності свині починають споживати більші порції корму за один акт, зменшуючи загальну кількість підходів до годівниці. Одночасно зростає частка часу, витраченого на відпочинок, що узгоджується з установленими в попередньому підрозділі віковими змінами етологічних показників. Подальше зниження частоти кормових актів узгоджується з переходом тварин до більш енергетично ефективної стратегії споживання корму, за якої зменшується рухова активність і збільшується обсяг корму за один акт поїдання [26].

А далі на 165-ту добу відгодівлі кількість прийомів корму свинями великої білої породи й породи дюрок стрімко збільшується, відповідно до 8,02 раза і 6,88 раза, що пов'язане з особливостями завершального етапу відгодівлі. У цей період тварини демонструють зростання метаболічних потреб, узалежнених з інтенсивним накопиченням тканин, що супроводжується частішими підходами до годівниці. Для великої білої

породи, яка характеризується більшою руховою активністю та для дюрків, які мають високий апетит і добру конверсію корму, це проявляється у вираженому зростанні частоти прийомів корму.

Натомість у свиней породи ландрас на 165-ту добу відгодівлі спостерігається поступове зменшення кількості прийомів корму порівняно зі 152-ю добою (до 7,69 раза). Це може бути зумовлено стабільнішим типом поведінки та схильністю цієї породи до зниження кормової активності на завершальних етапах відгодівлі за умов відсутності стресових чинників.

Таким чином, встановлені коливання кількості прийомів корму за добу мають адаптивний характер і відображають вікові, породні та функціональні особливості організму свиней, а не статистично значущі міжпородні відмінності, що повністю узгоджується з результатами двофакторного дисперсійного аналізу.

Відсутність статистично значущих відмінностей за кількістю прийомів корму не суперечить наявності функціональних і поведінкових особливостей різних порід, а навпаки підкреслює, що цей показник є менш чутливим до генетичних відмінностей, ніж, наприклад, індекси рухової активності, тривалість відпочинку або показники продуктивності. Таким чином, кількість прийомів корму за добу може розглядатися як стабільний компонент кормової поведінки, що формується під впливом технологічних умов утримання та організації годівлі.

На відміну від кількості прийомів корму, частота підходів до годівниці розглядається як більш чутливий індикатор, що відображає не лише харчову мотивацію, але й рівень соціальної конкуренції та доступність корму, що підтверджується даними інших досліджень [24, 27]. На відміну від кількості прийомів корму, цей показник більш чутливо реагує на зміни у внутрішньогруповій взаємодії та фізіологічному стані тварин, що зумовлює доцільність його детального статистичного аналізу.

Результати двофакторного дисперсійного аналізу показали статистично значущий вплив усіх досліджуваних факторів. Так, породна належність мала високодостовірний вплив на кількість підходів до годівниці ($F = 247,48$; $P < 0,001$), що свідчить про наявність чітко виражених міжпородних відмінностей у характері реалізації кормової поведінки. Доба відгодівлі також достовірно впливала на досліджуваний показник ($F = 117,37$; $P < 0,001$), підтверджуючи наявність вираженої вікової динаміки. Крім того, встановлено статистично значущу взаємодію факторів «порода × доба відгодівлі» ($F = 25,40$; $P < 0,001$), що вказує на різноспрямовані зміни кількості підходів до годівниці у свиней різних порід упродовж відгодівлі. Отримані результати узгоджуються з даними про генетичну зумовленість поведінкових патернів у свиней, відповідно до яких різні породи характеризуються специфічними стратегіями кормової активності [4].

Як свідчать дані, наведені на рисунку 2, кількість підходів до годівниці у свиней різних порід упродовж відгодівлі зазнавала виражених змін залежно від доби відгодівлі та породної належності.

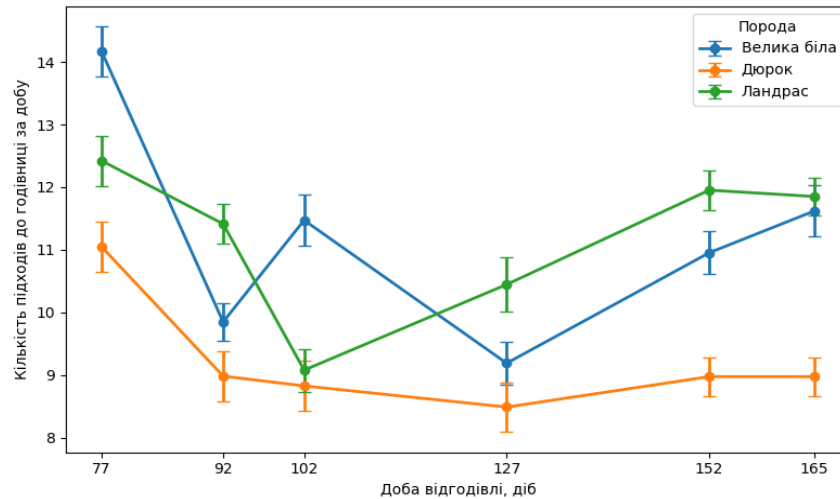

Рис. 2. Динаміка кількості підходів до годівниці для свиней різних порід упродовж відгодівлі

Примітка: встановлено статистично значущий вплив породи, доби відгодівлі та їх взаємодії ($P < 0,001$; двофакторний дисперсійний аналіз). *Джерело:* авторська розробка.

На початковому етапі спостережень (77-ма доба) свині великої білої породи характеризувалися найвищою кількістю підходів до годівниці, що в середньому становило 14,2 раза за добу, тоді як у тварин породи ландрас цей показник дорівнював 12,8 раза, а у дюроків – 10,9 раза за добу. Саме цей період можна вважати піковим щодо інтенсивності кормової поведінки.

Зафіксоване на 92-гу добу відгодівлі зниження кількості підходів до годівниці у свиней усіх досліджуваних порід слід розглядати не в абсолютному вимірі, а у контексті динаміки кормової поведінки на попередніх та наступних етапах відгодівлі. Попри те, що абсолютні значення цього показника залишалися відносно високими (відповідно для порід велика біла – 9,8 раза, дюрок – 9,0 раз, ландрас – 11,6 раза за добу), саме на цьому етапі спостерігалось припинення зростання або початок стабілізації частоти підходів до годівниці.

Для свиней порід велика біла й дюрок зниження кількості підходів до годівниці на 92-гу добу, ймовірно, пов'язане із завершенням активної фази адаптації до умов утримання та годівлі. На ранніх етапах відгодівлі тварини характеризуються підвищеною руховою активністю і частими підходами до годівниці, що обумовлено формуванням соціальної ієрархії та високою харчовою мотивацією. Надалі, у міру стабілізації внутрішньогрупових взаємин, потреба у частих, імпульсивних підходах зменшується, що проявляється у певному зниженні їх кількості.

Водночас у свиней породи ландрас на 92-гу добу відгодівлі скорочення числа підходів до годівниці було менш вираженим і залишалося на відносно високому рівні (11,6 раза за добу). Це може бути зумовлено більшою рухливістю та вищою чутливістю цієї породи до соціальних і технологічних стимулів, що підтримує підвищену частоту підходів, навіть після завершення адаптаційного періоду. Крім того, для ландрасів характерна більша варіабельність кормової поведінки, що узгоджується з їх етологічним профілем.

Таким чином, зниження кількості підходів до годівниці на 92-гу добу відгодівлі відображає перехід свиней від адаптаційно-активного до більш стабільного типу кормової поведінки, а не зниження інтенсивності

споживання корму загалом. Це пояснює, чому навіть за умов зменшення кількості підходів абсолютні значення показника залишалися високими, особливо у свиней породи ландрас.

Слід зазначити, що виявлене зниження кількості підходів до годівниці на 92-гу добу відгодівлі має відносний характер і відображає стабілізацію кормової поведінки тварин після завершення адаптаційного періоду, а не зменшення рівня споживання корму.

В період зі 102-ї до 127-ї доби відгодівлі у свиней усіх досліджуваних порід відбувалися спрямовані зміни кількості підходів до годівниці, які мали як спільні, так і породоспецифічні особливості. Загальною тенденцією для всіх порід у цей період було подальше зниження частоти підходів до годівниці, що відображає перехід тварин до більш стабільного та економного типу кормової поведінки.

У свиней великої білої породи в зазначений інтервал спостерігалось помірне зниження кількості підходів до годівниці. Якщо на 102-гу добу цей показник залишався відносно високим, то на 127-му добу він зменшився, що свідчить про зниження рухової активності та скорочення кількості імпульсивних кормових актів. Така динаміка узгоджується з віковими змінами поведінки, коли збільшення живої маси та стабілізація соціальної структури групи зумовлюють перехід до рідших, але більш тривалих підходів до годівниці.

У свиней породи ландрас збільшується частота підходів до годівниці у період зі 102-ї до 127-ї доби, що свідчить про стабілізацію кормової поведінки тварин даної породи в середній фазі відгодівлі. Вищий рівень рухливості й чутливість до соціальних стимулів підтримували порівняно високу частоту підходів до годівниці, навіть за умов загального вікового зниження активності.

Для свиней породи дюррок у зазначений період характерним було зменшення кількості підходів до годівниці. Це зумовлено флегматичним типом поведінки тварин даної породи та їх схильністю до триваліших, але рідших актів поїдання корму. У міру росту живої маси дюрроки швидше переходять до енергетично ефективної стратегії кормової поведінки, що проявляється у зниженні частоти підходів до годівниці вже на середньому етапі відгодівлі.

Отже, період зі 102-ї до 127-ї доби відгодівлі є фазою поведінкової стабілізації, коли кількість підходів до годівниці у свиней великої білої породи й дюррок зменшується внаслідок вікових змін, зниження рухової активності та оптимізації процесу споживання корму. Водночас відмінності між породами свідчать про збереження генетично зумовлених особливостей кормової поведінки, що підтверджує доцільність урахування породного чинника при оцінці етологічних показників у період відгодівлі.

Зафіксоване на 152-гу добу відгодівлі незначне підвищення кількості підходів до годівниці у свиней усіх досліджуваних порід порівняно з попереднім періодом має адаптивний і функціонально обумовлений характер. Дана зміна не суперечить загальній тенденції до зниження рухової активності з віком, а відображає короточасну перебудову кормової поведінки на завершальних етапах інтенсивного росту.

У цей період у свиней відбувається зміна співвідношення між тривалістю та частотою кормових актів. Збільшення живої маси й

зростання метаболічних потреб організму зумовлюють необхідність більш гнучкого режиму споживання корму, що може реалізовуватися через частіші, але менш тривалі підходи до годівниці. Внаслідок цього загальна кількість підходів дещо зростає, навіть за умов збереження або зниження загального часу, витраченого на поїдання корму.

Крім того, 152-га доба відгодівлі може розглядатися як перехідний етап між стабілізованою фазою росту та фінальним періодом відгодівлі, коли тварини реагують на зміну внутрішніх фізіологічних стимулів, зокрема на коливання енергетичного балансу. У таких умовах спостерігається тимчасове підвищення харчової мотивації, що проявляється у збільшенні кількості підходів до годівниці.

Важливо зазначити, що дане підвищення має незначний характер і не виходить за межі довірчих інтервалів, що свідчить про відсутність різких порушень у кормовій поведінці та підтверджує її адаптивну стабільність. Подібна реакція була характерною для всіх досліджуваних порід, що вказує на загальний віковий механізм регуляції кормової активності, незалежний від породної належності.

Таким чином, дещо вищі значення кількості підходів до годівниці на 152-гу добу відгодівлі відображають функціональну перебудову кормової поведінки свиней у відповідь на зміну фізіологічних потреб організму, а не посилення загальної інтенсивності споживання корму.

Зазначимо, що 165-та доба відгодівлі характеризується зміною напрямку динаміки кількості підходів до годівниці та набуттям цієї ознакою вираженого породоспецифічного характеру. Порівняно зі 152-ю добою, у свиней великої білої породи та породи ландрас спостерігається помітне збільшення кількості підходів до годівниці, тоді як у тварин породи дюрк цей показник залишається стабільним. Зростання кількості підходів до годівниці на завершальному етапі відгодівлі пов'язують із перебудовою енергетичного обміну та підвищенням метаболічних потреб організму, що також підтверджено іншими дослідженнями [9].

Зокрема, у свиней великої білої породи кількість підходів до годівниці на 165-ту добу зростає до 11,8 раза за добу, що свідчить про активізацію кормової поведінки на завершальному етапі відгодівлі. Подібна тенденція, хоча й менш виражена, відмічається й у свиней породи ландрас. Така динаміка може бути пов'язана зі зростанням енергетичних і метаболічних потреб організму наприкінці періоду інтенсивного росту, що стимулює частіші підходи до годівниці, навіть за умов зниження загальної рухової активності.

Загалом, зміни кормової поведінки на 165 добу відгодівлі слід розглядати як адаптивну реакцію організму свиней на завершальний етап росту, коли відбувається перебудова регуляції енергетичного балансу. Для окремих порід ця перебудова реалізується через збільшення частоти підходів до годівниці, тоді як для інших – через стабілізацію цього показника. Саме така різноспрямована реакція зумовлює статистично значущу взаємодію факторів «порода × доба відгодівлі», встановлену за результатами двофакторного дисперсійного аналізу ($P < 0,001$).

Таким чином, кількість підходів до годівниці є високочутливим поведінковим індикатором, що відображає як породні, так і вікові особливості свиней на відгодівлі, а також їх взаємодію. Виявлені

закономірності мають важливе практичне значення для оптимізації фронту годівлі, щільності посадки та формування груп у промисловому свинарстві.

Узагальнюючи вищевикладене, дослідження кормової поведінки свиней різних порід на відгодівлі засвідчило, що кількість прийомів корму за добу є відносно стабільним показником, який не зазнає статистично значущих змін під впливом породної належності, віку тварин та їхньої взаємодії. Це свідчить про сильну детермінацію даного параметра умовами годівлі та утримання, а не генетичними особливостями. Натомість кількість підходів до годівниці виявилася високочутливим індикатором, який суттєво варіює залежно від породи, доби відгодівлі та їх взаємодії, що підтверджується значущими результатами дисперсійного аналізу ($P < 0,001$).

Поведінкові зміни, що спостерігалися протягом відгодівлі, мають адаптивний характер і зумовлені як внутрішніми біологічними потребами організму (зміни рухової активності, метаболізму, енергетичного балансу), так і зовнішніми факторами середовища (організація годівлі, соціальна структура груп). Кожна порода демонструвала характерну динаміку кормової поведінки: велика біла порода – з активною участю на завершальному етапі відгодівлі; ландрас – з відносно стабільною частотою підходів; дюрок – із тенденцією до енергоощадної стратегії споживання корму.

Таким чином, для оптимального управління годівлею і благополуччям тварин у промисловому свинарстві доцільно враховувати не лише продуктивні, але й поведінкові показники, зокрема кількість підходів до годівниці, як інформативний показник адаптації свиней до технологічних умов утримання.

Висновки. Встановлено, що кількість прийомів корму за добу у свиней різних порід не зазнає статистично значущих змін під впливом породної належності, доби відгодівлі та їх взаємодії, що свідчить про стабільність даного показника за умов уніфікованої технології утримання. Це підтверджує його низьку чутливість до генетичних і вікових факторів та домінантний вплив організації годівлі. Натомість кількість підходів до годівниці є високочутливим поведінковим індикатором, який достовірно залежить від породи, доби відгодівлі та їх взаємодії ($P < 0,001$). Виявлено, що на початковому етапі відгодівлі свині характеризуються максимальною інтенсивністю кормової поведінки, яка знижується у період поведінкової стабілізації та частково зростає на завершальному етапі росту. Встановлені зміни мають адаптивний характер і відображають перебудову енергетичного обміну і поведінкових реакцій тварин у процесі відгодівлі. Породні особливості проявляються у різній стратегії реалізації кормової поведінки: велика біла порода характеризується підвищеною активністю, ландрас – стабільністю, дюрок – енергоощадною поведінкою. Отже, кількість підходів до годівниці доцільно використовувати як інформативний показник адаптивної здатності свиней для оптимізації технологічних параметрів утримання у промисловому свинарстві.

Перспективи подальших досліджень. Перспективним напрямом подальших досліджень є вивчення взаємозв'язку показників кормової поведінки з продуктивністю свиней, зокрема середньодобовими приростами та конверсією корму. Доцільним є використання технологій *precision livestock farming* для індивідуального моніторингу поведінкових патернів у режимі реального часу. Важливим є також дослідження впливу

технологічних факторів утримання на формування кормової поведінки свиней різних генотипів. Подальші роботи мають бути спрямовані на інтеграцію етологічних показників у системи управління виробництвом для підвищення ефективності та благополуччя тварин.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Gebert J., Kuhne F. Welfare, behavior, and housing conditions of pigs, considering the basic attitudes of pig farmers in Germany. *Frontiers*. 2025. Vol. 6. Article 1651310. <https://doi.org/10.3389/fanim.2025.1651310>
2. Živković V., Nasser H.-R. Advancing precision livestock farming in pigs through markerless pose estimation: a comparison between DeepLabCut and SLEAP. *Animal Frontiers*. 2026. Vol. 16. Iss. 2. P. 63–71. <https://doi.org/10.1093/af/vfaf052>
3. Bus J. D., Boumans I. J. M. M., Webb L. E., Bokkers E. A. M. The potential of feeding patterns to assess generic welfare in growing-finishing pigs. *Applied Animal Behaviour Sci*. 2021. Vol. 241. Article 105383. <https://doi.org/10.1016/j.applanim.2021.105383>
4. Piles M., Tusell L., Mora M., Garcia-Baccino C., Cudrey D., Hassenfratz C., Mercat M.-J., David I. Feeding behaviour in group-housed growing-finishing pigs and its relationship with growth and feed efficiency. *Vet Sci*. 2025. Vol. 12(2). Article 168. <https://doi.org/10.3390/vetsci12020168>
5. Fornós M., Sanz-Fernández S., Jiménez-Moreno E., Carrión D., Gasa J., Rodríguez-Estévez V. The feeding behaviour habits of growing-finishing pigs and its effects on growth performance and carcass quality: a review. *Animals*. 2022. Vol. 12(9). Article 1128. <https://doi.org/10.3390/ani12091128>
6. Bus J. D., Boumans I. J. M. M., Engel J., te Beest D. E., Webb L. E., Bokkers E. A. M. Circadian rhythms and diurnal patterns in the feed intake behaviour of growing-finishing pigs. *Science Report*. 2023. Vol. 13. Article 16021. <https://doi.org/10.1038/s41598-023-42612-1>
7. Bus J. D., Boumans I. J. M. M., te Beest D. E., Webb L. E., Bokkers E. A. M. Exploring individual responses to welfare issues in growing-finishing pig feeding behaviour. *Animal*. 2024. Vol. 18. Iss. 6. Article 101192. <https://doi.org/10.1016/j.animal.2024.101192>
8. Bus J. D., de Mol R. M., Webb L. E., Bokkers E. A. M., Boumans I. J. M. M. Co-occurrence of sudden feeding behaviour deviations and welfare issue onsets in growing-finishing pigs. *Porcine Health Management*. 2025. Vol. 11. Iss. 1. Article 44. <https://doi.org/10.1186/s40813-025-00456-3>
9. de Putte T. V., van Kerschaver C., Hostens M., Degroote J. Investigating the development of piglet feeding behaviour during the immediate postweaning phase using computer vision. *Animal*. 2025. Vol. 19. Iss. 6. Article 101524. <https://doi.org/10.1016/j.animal.2025.101524>
10. Kim M. Ju., Choi Yo. H., Lee J.-Nam., Sa S. Ji., Cho H.-Ch. A deep learning-based approach for feeding behavior recognition of weanling pigs. *J. of Animal Sc. and Technol*. 2021. Vol. 63. Iss. 6. P. 1453–1463. <https://doi.org/10.5187/jast.2021.e127>
11. Adrien F., Kapun A., Eckert F., Holland E.-M., Staiger M., Götz S., Gallmann E. Monitoring trough visits of growing-finishing pigs with UHF-RFID. *Computers and Electronics in Agriculture*. 2018. Vol. 144. P. 144–153. <https://doi.org/10.1016/j.compag.2017.11.036>
12. Edwards S. A. Feeding systems for k-line and organic pig production. *Pig News and Information*. 2002. Vol. 23. № 2. P. 31–36.
13. Whittemore C. T., Kyriazakis I. Whittemore's Science and Practice of Pig Production. Book. 3rd ed. Oxford : Blackwell Publishing, 2006. 685 p. URL : <https://content.e-bookshelf.de/media/reading/L-597778-ea3b600c71.pdf> (дата звернення: 05.12.2025).
14. Ладика В. І., Хмельничий Л. М., Повод, М. Г. Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва: підручник для аспірантів. Одеса : Олді+, 2023. 244 с.
15. Howie J. A., Tolkamp B. J., Avendaño S., Kyriazakis I. A novel flexible method to split feeding behaviour into bouts. *Applied Animal Behaviour Sci*. 2009. Vol. 116. Iss. 2–4. P. 101–109. <https://doi.org/10.1016/j.applanim.2008.09.005>
16. Відомчі норми технологічного проектування Свинарські підприємства (комплекси, ферми, малі ферми), ВНТП-АПК – 02.05. Київ: Мінагрополітики України, 2005. 98 с. URL: https://lugdpss.gov.ua/images/bezpechnist_veterynariya/Svynarski-pidpryyemstva-

VNTP-APK-02.05.pdf (дата звернення: 05.12.2025).

17. Крамаренко С. С., Луговий С. І., Лихач А. В., Крамаренко О. С. Аналіз біометричних даних у розведенні та селекції тварин : навч. посіб. Миколаїв : МНАУ, 2019. 211 с.
18. Біоетика, біобезпека і благополуччя у тваринництві : навч. посіб. / Р. А. Санжара та ін. Київ-Дніпро: НУБіП України-ДДАЕУ, 2025. 203 с.
19. Council Directive 2008/120/EC of 18 December 2008 laying down minimum standards for the protection of pigs (Codified version). *Official J. of the European Union*. L 47. 18.2.2009. P. 5–13.
20. Council Directive 2010/63/EC of 22 September 2010 on the protection of animals used for scientific purposes. *Official J. of the European Union*. L 276/33. 22.09.2010. P. 15–47.
21. Про затвердження вимог до благополуччя сільськогосподарських тварин під час їх утримання: наказ Мін-ва розвитку економіки, торгівлі та сіл. госп-ва України № 224 від 08.02.2021, зареєстрований від 18.02.2021 Мін-вом Юстиції України № 206/35828.
22. Romero H. H. S. The impact of insulin sensitivity and feeding behavior on nutrient utilization and body composition of finishing pigs. Thesis. Canada, 2022. 155 p. URL: <https://corpus.ulaval.ca/server/api/core/bitstreams/fe2a977a-934b-4aa7-b1f6-dbcf98bf196d/content> (дата звернення: 05.12.2025).
23. Andretta I., Pomar C., Kipper M., Hauschild L., Rivest J. Feeding behavior of growing–finishing pigs reared under precision feeding strategies. *J. of Animal Sci.* 2016. Vol. 94. Iss. 7. P. 3042–3050. <https://doi.org/10.2527/jas.2016-0392>
24. Maselyne J., Saeys W., Van Nuffel A. Review: Quantifying animal feeding behaviour with a focus on pigs. *Physiology and Behavior*. 2015. Vol. 138. P. 37–51. <https://doi.org/10.1016/j.physbeh.2014.09.012>
35. Blavi L., Solà-Oriol D., Llonch P., López-Vergé S., Martín-Orúe S. M., Pérez J. F. Management and feeding strategies in early life to increase piglet performance and welfare around weaning: A Review. *Animals*. 2021. Vol. 11. Iss. 2. Article 302. <https://doi.org/10.3390/ani11020302>
26. Jia M. L., Zhang H., Xu J., Su Y., Zhu W.Y. Feeding frequency affects the growth performance, nutrient digestion and absorption of growing pigs with the same daily feed intake. *Livestock. Science*. 2021. Vol. 250. Article 9. <https://doi.org/10.1016/j.livsci.2021.104558>
27. Maselyne J., Saeys W., de Ketelaere B., Mertens K., Vangeyte J., Hessel E., Millet S., van Nuffel A. Validation of a high frequency radio frequency identification (HF RFID) system for registering feeding patterns of growing-finishing pigs. *Computers and Electronics in Agriculture*. 2014. Vol. 102. P. 10–18. <https://doi.org/10.1016/j.compag.2013.12.015>

REFERENCES

1. Gebert, J., & Kuhne, F. (2025). Welfare, behavior, and housing conditions of pigs, considering the basic attitudes of pig farmers in Germany. *Frontiers*, 6, 1651310. <https://doi.org/10.3389/fanim.2025.1651310>
2. Živković, V., & Nasser, H.-R. (2026). Advancing precision livestock farming in pigs through markerless pose estimation: a comparison between DeepLabCut and SLEAP. *Animal Frontiers*, 16(2), 63–71. <https://doi.org/10.1093/af/vfaf052>
3. Bus, J. D., Boumans, I. J. M. M., Webb, L. E., & Bokkers, E. A. M. (2021). The potential of feeding patterns to assess generic welfare in growing-finishing pigs. *Applied Animal Behaviour Sci.*, 241, 105383. <https://doi.org/10.1016/j.applanim.2021.105383>
4. Piles, M., Tusell, L., Mora, M., García-Baccino, C., Cudrey, D., Hassenfratz, C., Mercat, M.-J., & David, I. (2025). Feeding behaviour in group-housed growing-finishing pigs and its relationship with growth and feed efficiency. *Vet Sci.*, 12(2), 168. <https://doi.org/10.3390/vetsci12020168>
5. Fornós, M., Sanz-Fernández, S., Jiménez-Moreno, E., Carrión, D., Gasa, J., & Rodríguez-Estévez, V. (2022). The feeding behaviour habits of growing-finishing pigs and its effects on growth performance and carcass quality: a review. *Animals*, 12(9), 1128. <https://doi.org/10.3390/ani12091128>
6. Bus, J. D., Boumans, I. J. M. M., Engel, J., te Beest, D. E., Webb, L. E., & Bokkers, E. A. M. (2023). Circadian rhythms and diurnal patterns in the feed intake behaviour of

growing-finishing pigs. *Sci Report*, 13, 16021. <https://doi.org/10.1038/s41598-023-42612-1>

7. Bus, J. D., Boumans, I. J. M. M., te Beest, D. E., Webb, L. E., & Bokkers, E. A. M. (2024). Exploring individual responses to welfare issues in growing-finishing pig feeding behaviour. *Animal*, 18(6), 101192. <https://doi.org/10.1016/j.animal.2024.101192>

8. Bus, J. D., de Mol, R. M., Webb, L. E., Bokkers, E. A. M., & Boumans, I. J. M. M. (2025). Co-occurrence of sudden feeding behaviour deviations and welfare issue onsets in growing-finishing pigs. *Porcine Health Management*, 11(1), 44. <https://doi.org/10.1186/s40813-025-00456-3>

9. de Putte, T. V., van Kerschaver, C., Hostens, M., & Degroote, J. (2025). Investigating the development of piglet feeding behaviour during the immediate postweaning phase using computer vision. *Animal*, 19(6), 101524. <https://doi.org/10.1016/j.animal.2025.101524>

10. Kim, M. Ju., Choi, Yo. H., Lee, J.-Nam., Sa, S. Ji., & Cho, H.-Ch. (2021). A deep learning-based approach for feeding behavior recognition of weanling pigs. *J of Animal Sci and Technol.*, 63(6), 1453–1463. <https://doi.org/10.5187/jast.2021.e127>

11. Adrion, F., Kapun, A., Eckert, F., Holland, E.-M., Staiger, M., Götz, S., & Gallmann, E. (2018). Monitoring trough visits of growing-finishing pigs with UHF-RFID. *Computers and Electronics in Agriculture*, 144, 144–153. <https://doi.org/10.1016/j.compag.2017.11.036>

12. Edwards, S. A. (2002). Feeding systems for k-line and organic pig production. *Pig News and Information*, 23(2), 31–36.

13. Whittemore, C. T., & Kyriazakis, I. (2006). Whittemore's Science and Practice of Pig Production. Book. 3rd ed. Oxford : Blackwell Publishing. URL: <https://content.e-bookshelf.de/media/reading/L-597778-ea3b600c71.pdf> (дата звернення: 05.06.2025).

14. Ladyka, V. I., Khmelnychyi, L. M., & Povod, M. H. (2023). Tekhnolohiia vyrobnytstva i pererobky produktii tvarynnystva: pidruchnyk dlia aspirantiv [Technology of Production and Processing of Livestock Products: A Textbook for Postgraduate Students]. Odesa : Oldi+ [in Ukrainian].

15. Howie, J. A., Tolkamp, B. J., Avendaño, S., & Kyriazakis I. (2009). A novel flexible method to split feeding behaviour into bouts. *Applied Animal Behaviour Sci.*, 116(2–4), 101–109. <https://doi.org/10.1016/j.applanim.2008.09.005>

16. Vidomchi normy tekhnolohichnoho proektuvannia Svynarski pidpryemstva (kompleksy, fermi, mali fermi), VNTP-APK – 02.05 [Sectoral standards for technical design: Pig farms (complexes, farms, smallholdings), VNTP-APK – 02.05] (2005). Kyiv: Minahropolityky Ukrainy, URL: https://lugdpss.gov.ua/images/bezpechnist_veterynariya/Svynarski-pidpryemstva-VNTP-APK-02.05.pdf (date of access: 05.12.2025).

17. Kramarenko S. S., Luhovyi S. I., Lykhach A. V., Kramarenko O. S. (2019). Analiz biometrychnykh danykh u rozvedenni ta selektsii tvaryn [Analysis of biometric data in animal breeding and selection]. Mykolaiv: MNAU [in Ukrainian].

18. Sanzhara R. A. Et al. (2025). Bioetyka, biobezpeka i blahopoluchchia u tvarynnystvi [Bioethics, biosafety and animal welfare]. Kyiv-Dnipro: NUBiP– DDAEU [in Ukrainian].

19. Council Directive 2008/120/EC of 18 December 2008 laying down minimum standards for the protection of pigs (Codified version). *Official J. of the European Union*. L 47. 18.2.2009. P. 5–13.

20. Council Directive 2010/63/EC of 22 September 2010 on the protection of animals used for scientific purposes. *Official J. of the European Union*. L 276/33. 22.09.2010. P. 15–47.

21. Pro zatverdzhennia vymoh do blahopoluchchia silskohospodarskykh tvaryn pid chas yikh utrymannia [On the approval of welfare requirements for farm animals during their rearing]: Order of the Ministry of Economic Development, Trade and Rural Development of Ukraine No. 224 of 8 February 2021, registered by the Ministry of Justice of Ukraine on 18 February 2021 under No. 206/35828.

22. Romero, H. H. S. (2022). The impact of insulin sensitivity and feeding behavior on nutrient utilization and body composition of finishing pigs: Thesis. Canada. URL: <https://corpus.ulaval.ca/server/api/core/bitstreams/fe2a977a-934b-4aa7-b1f6-dbcf98bf196d/content> (дата звернення: 05.06.2026).

23. Andretta, I., Pomar, C., Kipper, M., Hauschild, L., & Rivest, J. (2016). Feeding behavior of growing–finishing pigs reared under precision feeding strategies. *J. of Animal Sci.*,

94(7), 3042–3050. <https://doi.org/10.2527/jas.2016-0392>

24. Maselyne, J., Saeys, W., & Van Nuffel, A. (2015). Review: Quantifying animal feeding behaviour with a focus on pigs. *Physiology and Behavior*, 138, 37–51. <https://doi.org/10.1016/j.physbeh.2014.09.012>

35. Blavi, L., Solà-Oriol, D., Lluch, P., López-Vergé, S., Martín-Orúe, S. M., & Pérez, J. F. (2021). Management and feeding strategies in early life to increase piglet performance and welfare around weaning: A Review. *Animals*, 11(2), 302. <https://doi.org/10.3390/ani11020302>

26. Jia, M. L., Zhang, H., Xu, J., Su, Y., & Zhu, W.Y. (2021). Feeding frequency affects the growth performance, nutrient digestion and absorption of growing pigs with the same daily feed intake. *Livestock. Sci*, 250, 9. <https://doi.org/10.1016/j.livsci.2021.104558>

27. Maselyne, J., Saeys, W., de Ketelaere, B., Mertens, K., Vangeyte, J., Hessel, E., Millet, S., van Nuffel, A. (2014). Validation of a high frequency radio frequency identification (HF RFID) system for registering feeding patterns of growing-finishing pigs. *Computers and Electronics in Agriculture*, 102, 10–18. <https://doi.org/10.1016/j.compag.2013.12.015>

ASSESSMENT OF ADAPTIVE CAPACITY IN DIFFERENT PIG BREEDS BASED ON FEEDING BEHAVIOR PARAMETERS

D. Yaroshchuk, A. Lykhach, V. Lykhach

National University of Life and Environmental Sciences of Ukraine,

19 Horikhuvatskyi shliakh, Kyiv, 03041, Ukraine

<https://ror.org/0441cbj57>

The relevance of the study is determined by the need to combine productive and ethological approaches to animal evaluation in modern pig production, where production efficiency is increasingly associated not only with the genetic potential of animals but also with their ability to adapt to technological environmental conditions. **The aim** of the study was to assess the adaptive capacity of Large White, Landrace, and Duroc pigs using feeding behavior parameters, in particular the number of daily feeding events and the number of daily visits to the feeder. **Methods.** Experimental studies were carried out in 2023–2024 at the agricultural production cooperative “Mig-Servis-Agro” in the Mykolaiv region on 30 growing-finishing pigs of different breeds. The animals were kept under identical technological conditions, with dry ad libitum feeding, using hopper self-feeders and automatic nipple drinkers. Behavioral acts were recorded by continuous 24-hour video monitoring followed by time-budget analysis during the control periods of fattening on days 77, 92, 102, 127, 152, and 165. Statistical processing of the results was performed using two-way analysis of variance with evaluation of the effects of breed, fattening day, and their interaction. **Results.** It was established that the number of daily feeding events was a relatively stable indicator of feeding behavior and did not undergo statistically significant changes under the influence of breed, fattening day, or the interaction of these factors. This indicates a strong dependence of this trait on standardized feeding and housing conditions. At the same time, a pronounced dynamic was found for the number of visits to the feeder, which significantly depended on breed, fattening day, and the interaction of these factors. The highest intensity of feeding behavior in terms of visits to the feeder was observed at the initial stage of fattening, especially in Large White pigs, whereas in subsequent age periods a decrease in visit frequency was recorded, followed by functional restructuring at the final stage of growth. Landrace pigs were characterized by a more stable type of feeding behavior, whereas Duroc pigs showed a more pronounced tendency toward an energy-saving feeding strategy. **Conclusions.** The obtained results confirm that the number of visits to the feeder is a more sensitive behavioral indicator of pigs' adaptation to technological housing conditions than the number of feeding events. The practical significance of the study lies in the possibility of using feeding behavior indicators to optimize feeder space, stocking density, and group formation and to improve the efficiency of fattening pigs of different breeds under industrial conditions. It was concluded that when assessing the adaptive capacity of pigs, it is advisable to take into account not only productive traits but also ethological indicators that reflect the animals' response to environmental conditions and allow more substantiated management of technological processes in pig production.

Keywords: pigs, feeding behavior, adaptive capacity, breed, fattening, ethological indicators, feeder visits, feeding events, industrial pig production

For citation (APA Style):

Yaroshchuk, D., Lykhach, A., & Lykhach, V. (2026). Assessment of adaptive capacity in different pig breeds based on feeding behavior parameters. *Svynarstvo i Ahropromyslove Vyrobnystvo* [Pig Breeding and Agroindustrial Production]. Poltava, 7(85), 82–97 [in Ukrainian]. [https://doi.org/10.37143/2786-7730-2026-7\(85\)7](https://doi.org/10.37143/2786-7730-2026-7(85)7)

Використання штучного інтелекту (ШІ):

Автори заявляють про використання генеративного ШІ у процесі дослідження та підготовки рукопису. Відповідно до таксономії GAIDeT (2025), наведені нижче завдання були делеговані інструментам генеративного ШІ за повного людського нагляду: ошук і спистематизація літератури; використаний інструмент генеративного ШІ: Gemini.

Відомості про авторів:

Ярошук Дмитро Анатолійович, здобувач вищої освіти наукового ступеня Доктор філософії, кафедра прикладної біології, розведення та генетики тварин факультет тваринництва та водних біоресурсів, Національний університет біоресурсів і природокористування України

Лихач Анна Василівна, докторка сільськогосподарських наук, професорка, професорка кафедри прикладної біології, розведення та генетики тварин факультет тваринництва та водних біоресурсів, Національний університет біоресурсів і природокористування України

Лихач Вадим Ярославович, доктор сільськогосподарських наук, професор завідувач кафедри технологій у тваринництві факультет тваринництва та водних біоресурсів, Національний університет біоресурсів і природокористування України